

Het vaststellen van de begroting 2022 in Oldambt leidde tot wegblijfpolitiek. Maar met overal tegen zijn los je als politieke partij niks op | opinie

dvh.nl/meningen/Opinie/Met-overal-tegen-zijn-los-je-niks-op-27159692.html

Het stadhuis van de gemeente Oldambt in Winschoten. Foto: Archief DVHN

Politiek is niet voor angsthazen, stelt Albert Kuiper. Als je je niet in voorgestelde bezuinigingen en lastenverzwaringen kunt vinden dan heb je volgens hem de plicht om met andere oplossingen te komen.

Lees meer over

Opinie

Op 8 november stond het vaststellen van de begroting 2022 op de raadsagenda van Oldambt. Voor velen het politieke hoogtepunt van het jaar. En dat is logisch. Want met de begroting bepaalt de raad hoeveel geld er wordt uitgegeven en waaraan. Geen sinecure dus.

De begroting is tot stand gekomen door nauwe samenwerking tussen PvdA, VVD, Gemeentebelangen Oldambt, PvhN, CDA, D66 en ChristenUnie. Dit samenwerkingsverband, ook wel bekend onder de naam Halte 7, is in het leven geroepen nadat de SP uit de coalitie stapte. Zij wenste geen verantwoordelijkheid meer te nemen voor het financiële beleid dat mede door haar eigen wethouder tot stand was gekomen.

Halte 7 stond op dat moment voor een pittige herstelopgave. Een opgave die alle inwoners van Oldambt in de portemonnee zou raken. Niet leuk, maar wel noodzakelijk. In zo'n geval sta je als politieke partij voor de keuze: constructief meedenken of wegstijgen. De Halte 7-partijen hebben hun verantwoordelijkheid genomen en voor het eerste gekozen, de andere partijen keken de andere kant op. Die waren vooral overal tégen. Tegen bezuinigingen en tegen lastenverzwaringen.

Sleutel bij de provincie inleveren?

Op zich is dat begrijpelijk. Maar als je je niet in de voorgestelde bezuinigingen en lastenverzwaringen kunt vinden dan heb je, vind ik, de plicht om met andere oplossingen te komen. Die bleven echter uit. Ja, de betreffende partijen wilden de sleutel bij de provincie of het Rijk inleveren. Maar daar los je niks mee op.

De regie en sturing op de financiën uit handen geven levert je slechts een brevet van onvermogen op. Maar het is wel lekker makkelijk: tegen je inwoners zeggen dat je de bezuinigingen en lastenverzwaringen niet wilde ("aan ons heeft het niet gelegen, het is de schuld van andere partijen"). Ik kan mij niet voorstellen dat de inwoners van Oldambt niet door deze wegstijfpolitiek, waarbij geen oplossingen worden geboden, heen prikken.

Terug naar de begroting. Daar gebeurde precies hetzelfde. SP, VCP, Oldambt Aktief en Factor 2020 stemden tegen. Omdat politiek zich bezighoudt met kiezen in schaarste, is dat niet vreemd. Niet iedere partij wil het beschikbare geld immers op dezelfde manier verdelen.

Niets van dat alles

Maar blijf dan niet op je handen zitten, kom met een tegenbegroting of dien op zijn minst voorstellen in tot wijziging van de begroting. U raadt het al: niets van dat alles. Niks deugt, maar alternatieven blijven achterwege. Politiek onwaardig en onbeschoft ten opzichte van de inwoners.

Politiek bedrijven betekent in mijn optiek verantwoordelijkheid nemen. In goede en in slechte tijden. Als je hiervoor wegstijgt of je kop in het zand steekt, dan ben je wat mij betreft geen knip voor de neus waard en heb je in de politiek niks te zoeken. Politiek is immers niet voor angsthazen.

Albert Kuiper is kandidaat-raadslid voor Gemeentebelangen Oldambt

[Reageren? Klik hier om een mail te sturen](#)